

....., dn. ....11.2024 r.
(miejscowość)

egz. nr 2

.....
(Imię i Nazwisko)

.....
(ulica, numer domu/mieszkania)

.....
(kod pocztowy i miejscowość)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie

ul. Krakowskie Przedmieście 78

20-950 Lublin

Sygn. akt: IV W 520/24 IX

obwiniony: Szymon Fijał

PISMO WRAZ Z WNIOSKIEM

Wskazuję na konieczność umorzenia sprawy oraz wnoszę o kontrolę konstytucyjności oraz legalności stosowania rozporządzeń Ministra Obrony Narodowej w sprawie uzyskiwania zezwolenia na noszenie munduru przez żołnierzy rezerwy nie pełniących czynnej służby wojskowej w okolicznościach wynikających z treści art. 11a Ustawy o odznakach i mundurach.

UZASADNIENIE

Szymon Franciszek Fijał jest oficerem Wojska Polskiego w stopniu porucznika. Minister Obrony Narodowej wypowiedział mu stosunek służbowy - został zwolniony z zawodowej służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy. Pełnił czynną służbę wojskową od dnia 28 sierpnia 2012 roku do 6 sierpnia 2017 roku jako podchorąży Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych we Wrocławiu, następnie zawodową służbę wojskową od 7 sierpnia 2017 roku do 31 marca 2022 roku. W dniu, w którym został zwolniony zajmował stanowisko służbowe dowódcy kompanii w 3 Podkarpackiej Brygadzie Obrony Terytorialnej w Rzeszowie (3PBOT). Poświęcił się ideom zawartym w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności wolności i prawom człowieka. Podczas epidemii Sars-Cov-2 był poddawany licznym naciskom w związku z pozbawionym podstawy prawnej nieformalnym przymuszaniem Żołnierzy do przyjęcia preparatów mRNA i wektorowych, spełniających definicję eksperymentu medycznego (art. 39 Konstytucji RP). 2 lipca 2021 roku, po otrzymaniu rozkazu naruszającego prawo, złożył meldunek do wyższego przełożonego o przekroczeniu uprawnień przez dowódcę 3PBOT (**zgłoszenie wewnętrzne**). 14 lipca 2021 roku złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do Prokuratury Okręgowej w Warszawie (**zgłoszenie zewnętrzne**) - odmówiono wszczęcia śledztwa. 27 lipca 2021 roku - przebywając na dniu wolnym od służby - zabrał głos podczas posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Bezpieczeństwa Szczepień Dzieci i Dorosłych, przedstawiając wybraną dokumentację jawną (**ujawnienie publiczne**). Kolizja działań przełożonych z zasadą praworządności (art. 7 Konstytucji), z wiernością Rocie Przysięgi Wojskowej - w związku z sygnalizowanymi przez por. rez. Szymona Fijała naruszeniami prawa - poskutkowała działaniami odwetowymi.

Od czasu ujawnienia publicznego naruszeń prawa jego działania zostały podparte Uchwałą Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2023 r. w sprawie o sygn. III PZP

6/22 - która stanowi obowiązującą normę prawną. Weszła również w życie Ustawa o ochronie sygnalistów, która dodatkowo wzmacnia zapisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii.

Wobec niego zastosowano szereg nielegalnych działań odwetowych, które poskutkowały m.in. postępowaniami sądowymi (art. 16 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów):

- śledztwo Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Prokuratury Okręgowej w Warszawie, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego sygn. akt: 3041-8.Ds.152.2022;
- sprawa o wykroczenie - po sprzeciwie od wyroku nakazowego, orzekającego przepadek munduru Wojska Polskiego; najbliższy termin rozprawy: 28 listopada 2024 roku w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, godz. 13:00 - sygn. akt: IV W 520/24;
- sprawa karna - po apelacji prokuratora po uniewinnieniu w pierwszej instancji z powodu braku jakichkolwiek dowodów winy; najbliższy termin rozprawy: 2 grudnia 2024 roku w Wojskowym Sądzie Okręgowym w Warszawie godz. 10:30 - sygn. akt: SA 35/24 w sprawie o sygn. akt Sg 1/23 (WSGar w Lublinie).
- sprawa administracyjna (obecna sygn. akt: II SA/Wa 1040/24); Skarga na decyzję Ministra Obrony Narodowej w sprawie zwolnienia i przeniesienia do rezerwy

Skoro Sądy są miejscem rozwiązywania sporów prawnych oraz rozstrzygają o winie lub niewinności, to **powinny pozostawać pod publiczną kontrolą**, tak jak inne instytucje publiczne. Jednocześnie, nawiązując do swojego prestiżu społecznego, powinny postępować tak, by nie narażać się na krytykę. Należy odróżnić krytykę od zniewagi sędziów i obrazy sądu. Sędziowie wykonują zawód zaufania publicznego i muszą być chronieni przez bezpodstawnymi oskarżeniami.

Konstytucja wyznacza granice dla reprezentantów Narodu dzierżących władzę ustawodawczą. Dzięki sprawowaniu funkcji kontrolnej przez sądy, suweren ma gwarancję, że czynności podejmowane w jego imieniu przez jego przedstawicieli zasiadających w organach władzy ustawodawczej i wykonawczej, są wykonywane w sposób zgodny z Konstytucją. Sądy – działając w imieniu i interesie suwerena na podstawie legitymacji konstytucyjnej - mają obowiązek hamować działania ustawodawcze parlamentu, które prowadzą do naruszenia praw podstawowych gwarantowanych przez Konstytucję. Ich rola rośnie, gdy władza polityczna jest zainteresowana tym, by akty przez nią stanowione nie podlegały weryfikacji przez jakikolwiek niezależny i niefasadowy organ państwa (fragment UCHWAŁY składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2023 r. w sprawie o sygn. akt III PZP 6/22 - str. 12, ust. 6).

Niedopełnienie tych obowiązków jest działaniem na szkodę Naszego (Polaków) Dobra Wspólnego - Rzeczypospolitej Polskiej. Naród sprawuje władzę przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio. W trosce o Dobro Wspólne (art. 1 i 82 Konstytucji RP) wzywam do działania zgodnego z prawem i powstrzymania dalszych jego naruszeń.

Instytucje publiczne, w tym sądy oraz wszyscy funkcjonariusze publiczni zgodnie z art. 7 Konstytucji RP mogą czynić tylko tyle, na ile przepisy im pozwalają. Obywatele, mogą zaś robić wszystko to, czego prawo nie zabrania. Zgodnie z art. 115 § 13 funkcjonariuszem publicznym jest osoba pełniąca czynną służbę wojskową, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie. Żołnierz rezerwy poza odbywaniem ćwiczeń wojskowych nie jest funkcjonariuszem publicznym - jest obywatelem, który korzysta z tytułu wojskowego i przywileju noszenia munduru. Nie można ograniczać jego praw inaczej niż ustawą.

Skoro rozporządzenie służy wykonaniu ustawy i musi być z nią zgodne, to właściwie sformułowane upoważnienie ustawowe jest przesłanką konieczną do jego wydania. Z niższości rozporządzenia w stosunku do ustawy w hierarchii aktów prawnych wynikają fundamentalne warunki, które spełniać musi każde rozporządzenie. Musi mieć oparcie na podstawie ustawowej – nie może być stanowione samoistnie, a to oznacza, że zakres jego regulacji nie może wychodzić poza wskazane przez upoważnienie ramy. Treść i cel rozporządzenia są ściśle uzależnione od celu ustawy, którą ma wykonywać. Oczywistym jest także fakt, że rozporządzenie musi być zgodne ze wszystkimi aktami wyższego rzędu.

Wszystkie rozporządzenia podlegają kontroli władzy sądowniczej i mogą być kwestionowane przed Trybunałem Konstytucyjnym, a także przed sądami powszechnymi lub administracyjnymi, których sędziowie mogą kontrolować ich konstytucyjność oraz legalność. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 178 ust. 1 Konstytucji, która stanowi, że Sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom, wnoszą jak na wstępie.

Na podstawie spełnionych przesłanek z art 5 §1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia -

„Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;*
- 2) czyn nie zawiera znamion wykroczenia albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia wykroczenia;*
- 3) ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze;”*

- wskazuję na konieczność całkowitego umorzenia sprawy.

Z poważaniem - .....
(podpis czytelny)

Wykonano w dwóch egzemplarzach:

1. *ad acta*;
2. SR Lublin-Zachód w Lublinie.